

размѣри 1 м. на 1.50 м. Пещьта въ нѣкой случай отъ къмъ помещението се състои отъ две ниши разположени въ два етажа: горната — самата пещъ и долната ниша предназначена за складиране на горивния материалъ — дървата. Надъ огнището минава полукръгълъ навесъ, изработенъ отъ дъски декоративно изрезани въ долния си край и съ преминаващъ върху него въ горната му частъ рафтъ, типиченъ и характеренъ, който опасва и четиритѣхъ стени на стаята на височина надъ стайнитѣ врати. По този дъсченъ рафтъ, около 17—20 см. широкъ, се слагатъ чени, паници, сѣдове и др. кухненски пособия. Въ това помещение най-ефектна е стената съ дървенитѣ долапи или така нареченитѣ „мусандри“. Вратитѣ на помещението се отварятъ въ ниши образувани отъ преднитѣ стени на сжщитѣ мусандри, като за входа се оставатъ декоративно изработени отвори.

„Горната коща“ се сжобщава съ „кльота“, помещение грубо затворено само отъ конструктивнитѣ елементи на сградата безъ всѣкаква вътрешна разработка, стениѣ не сж измазани и тавана е откритъ така, че се вижда покривната конструкция. То служи за складиране материали и изпълнява функциитѣ на изба. Нѣкъде то е раздѣлено на две, като едната половина се използва за плевня.

Кжщитѣ иматъ и вторъ входъ, който се намира на горната страна на ниво съ терена отъ тази страна, следствие на стрѣмния наклонъ на последния, обикновено една частъ отъ приземието се намира въ изкопъ, а за другата се налага направата на основни стени, които по некога иматъ височина, мѣрени отъ повърхността на терена въ долната страна до пода на хаста, достигаща до 5—6 и повече м. При това положение вториятъ входъ който води отъ вънъ презъ нишата на вратата на голѣмата кжща за последната и кльота, се намира на ниво въ улицата. При нѣкои сгради продължението на одъра между голѣмата кжща и кьошка е преградено и полученото помещение се нарича „пейка“.

Коминитѣ, които сж разположени винаги по външнитѣ стени на сградата, често идватъ надъ покрива единъ до другъ, поради това, че огнищата отъ приземието и етажа попадатъ единъ върху другъ. Това положение сполучливо е решено въ външната архитектура, като двата кумина се водатъ единъ до другъ съвършено свободно на 10—15 см. разстояние, а въ горната си частъ се съединяватъ и решаватъ като единъ куминъ: вътре двата канала естествено сж напълно самостоятелни въ цѣлата си дължина. За хамбари на зърнени храни се използватъ долнитѣ пространства на мусандритѣ, които се образуватъ отъ ширината на последнитѣ, дюшемето на стаитѣ, и съ височина до 60—70 см.,